

Je suis..... Dirk

Het was de week van *Je suis Charlie*. Bijtende satire werd in Parijs beantwoord met dodelijk geweer vuur. Ik ga het met u nu niet hebben over "Parijs". Charlie is wat mij betreft overal en van alle tijden. Humor en spot is altijd een ijzersterk strijdmiddel gebleken.

Ook Limburg had zijn eigen *Charlie*: Dirk de Vroome, een actievoerder die in Roermond bijna 20 jaar geleden overleed. Dirk deed zijn achternaam geen eer aan, want hij was allesbehalve *vroom*. Zijn bijnaam was de *Rooie Reus*, geïnspireerd door het wasmiddel *Witte Reus*, dat alle vuil wit wast. En dat was de missie van Dirk, met ludieke acties schoppend tegen vele heilige huisjes om misstanden aan de kaak te stellen.

In een interview gaf de Vroome aan dat met schreeuwen of geweld geen doel werd bereikt. Zijn opvatting was dat *humor* mensen echt aan het denken zet. Zo wist hij met talloze vermommingen gezagsdragers voor de gek te houden en daardoor de aandacht te krijgen. Ik noem een aantal *wapenfeiten*:

Verkleed als medewerker van het waterleidingbedrijf sloot hij de watertoevoer af van de woning van een wethouder. Hij wilde deze bestuurder op deze wijze laten voelen wat een gezin was aangedaan.

Vermomd als een Zweedse generaal, met een uniform gekocht op het Waterlooplein, probeerde hij de burgemeester van Brunssum te decoreren met een hondenpenning, vanwege zijn "enorme" verdiensten voor het aldaar gevestigde militaire NAVO commando AFCENT.

Zogenaamd namens het bisdom Roermond nam hij contact op met de pastoor van Maasbracht. De geestelijke had zich negatief uitgelaten over woonwagewoners. De zelfbenoemde "aalmoezenier van het woonwagewerk" deed het verzoek de paasmis te mogen verzorgen. Niemand minder dan Dirk de Vroome zelf, in zwart pak, stond tot ontsteltenis van de pastoor op de kansel en preekte vurig tegen discriminatie van woonwagewoners en zigeuners!

Uit naam van een hoge ambtenaar van een Ministerie belde hij met verdraaide stem met de burgemeester van Schinnen dat er Kamervragen dreigden te worden gesteld over de beoerde huisvesting van een familie in deze gemeente. Deze zouden in een krot wonen. De hoge ambtenaar liet namens de

Minister aan de burgemeester weten daar niet blij mee te zijn, nu het verkiezingstijd was. Nog dezelfde week verhuisde het gezin op kosten van de gemeente naar een hotel...

De juridisch ongeschoolde Dirk bracht tientallen zaken voor de rechter, vooral van mensen die problemen hadden met overheden en instellingen. Hij streed voor mensen zonder werk, zonder inkomen, zonder huis en vaak zonder hoop. Dirk was hun allerlaatste steun. In de rechtszaal droeg hij een opvallende rode toga, de bekende rode lap op een stier symboliserend. In de Limburgse gerechtsgebouwen was hij kind aan huis, waarbij hij met verbluffend gemak, zonder paperassen en recht uit het hart op meeslepende wijze pleitte voor de sociaal zwakkeren. En altijd en vooral met een flinke dosis humor als wapen.

Een Limburgse rechter vond dat de rode toga afbreuk deed aan het decorum in de rechtszaal en eiste op de zitting dat Dirk zijn rode toga direct uittrok. Natuurlijk protesteerde de onbuigzame Dirk, met de woorden: *Maar Edelachtbare, u maakt het alleen maar erger zo*. Dirk koos evenwel eieren voor zijn geld en knoopte met een glimlach zijn rode toga los.

De rechter verzocht Dirk de toga onmiddellijk weer dicht te knopen. Dirk had namelijk geen enkel kledingstuk onder de toga aan...

De rechter werd op ludieke wijze de mond gesnoerd. Ook toen al bleek humor een uiterst krachtig wapen te zijn!

Je suis..... Mr. Frank Dronkers

Dronkers & Dronkers ADVOCATEN

Roerkade 8 ■ 6041 KZ Roermond ■ 0475-723333
Brusselsestraat 42 ■ 6211 PG Maastricht ■ 043-4100120
www.dronkersendronkers.nl ■ info@dd-advocaten.nl